

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1175/2016
26.07.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Лидије Ђукић, председника већа, Божидара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиље Д.З. из И., коју заступа пуномоћник Д.Ф., адвокат из И., против туженог М.З. из И., кога заступа пуномоћник В.А., адвокат из И., ради измене одлуке о законском издржавању, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 118/16 од 24. фебруара 2016. године, у седници већа одржаној 26.07.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 118/16 од 24. фебруара 2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П2 23/2015 од 29.10.2015.године, у ставу један изреке делимично се усваја тужбени захтев тужиље па се мења обавеза издржавања утврђена пресудом Основног суда у Сремској Митровици, Судска јединица у Инђији П2 323/2011 од 15.05.2012. године те се обавезује тужени да на име законског издржавања тужиље плаћа 10.000,00 динара месечно до 05-ог у месецу за текући месец унапред почев од 26.01.2015. године као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски разлози, а заостале рате да плати одједном у року од 15 дана од пријема пресуде, а у случају закашњења да плати законску затезну камату почев од дана падања у доцњу па до исплате а исплату ће вршити на руке тужиљи све под претњом принудног извршења. Ставом два у преосталом делу и то за износ од 2.000,00 динара месечно за период од 26.01.2015. године па убудуће, а који чине разлику од тражених 12.000,00 динара месечно на име законског издржавања до досуђених 10.000,00 динара месечно тужбени захтев тужиље се одбија као неоснован. Ставом три обавезује се тужени да тужиљи на име трошкова поступка исплати 43.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 29.10.2015. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 118/16 од 24. фебруара 2016. године одбијена је жалба туженог и пресуда Основног суда у

Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П2 23/2015 од 29. октобра 2015. године у делу у којем је усвојен тужбени захтев и одлучено о парничним трошковима потврђена. Захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 и 55/2014) Врховни касациони суд је нашао да је туженикова ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 384. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању пресудом Основног суда у Сремској Митровици, Судска јединица у Инђији П2 323/11 од 15.05.2012. године тужени је обавезан да на име доприноса законском издржавању тужиље плаћа месечно 7.000,00 динара. Тужиља је рођена ... године, живи у заједничком домаћинству са мајком В.З. у засебном стану у дворишту куће у којој у приземљу живе родитељи туженог и син туженог из првог брака, а на спрату живи тужени са супругом и двоје деце, а објекти су у власништву родитеља туженог. Непосредну бригу о тужили води мајка. Тужиља је ученик ... разреда средње школе, а за њено месечно издржавање је потребно 20.000,00 динара. Тужилина мајка за стан у коме живе плаћа трошкове за телефон, струју и гас 8.000,00 до 9.000,00 динара месечно у грејној сезони и плаћа четвртину рачуна за смеће и воду, запослена је и месечно зарађује 25.000,00 до 26.000,00 динара. Тужени је незапослен и прима социјалну помоћ у износу од 10.156,00 динара месечно. Има још двоје деце рођене ... и ... године која су поверена њему ради самосталног вршења родитељског права. Мајка то двоје деце и даље живи са њима, кува и брине се о деци, а не учествује у плаћању рачуна. Запослена је и месечно зарађује око 41.000,00 динара, а власник је двособног стана у И. на коме је уписана хипотека у корист туженог ради обезбеђења зајма, који је тужени дао у износу од 35.000 евра са роком отплате од 25 година, а позајмица је учињена 15. августа 2014. године. Тужени прима алиментацију за двоје малолетне деце од 3.000,00 динара месечно, плаћа трошкове телефона и струје, пола трошкова за смеће и воду а за малолетну децу прима дечији додатак. Месечна надокнада за издржавање деце и омладине у хранитељској породици је у октобру 2015. године износила 23.297,00 динара. Имајући у виду утврђено чињенично стање нижестепени судови налазе да су се од доношења претходне пресуде промениле околности због којих су тужилин тужбени захтев делимично усвојили и то за износ од 10.000,00 динара месечно.

Одредбом члана 164. Породичног закона је предвиђено да се висина издржавања може смањити и повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука. Код чињенице да је тужиља сада старија, да су њене потребе за издржавањем у време доношења претходне одлуке износиле 12.000,00 динара месечно, а да сада износе 20.000,00 динара, што је испод минималне суме издржавања и да њена мајка сада месечно зарађује око 26.000,00 динара, а у време

доношења претходне одлуке зарађивала је око 1.000 евра, правилно су закључили нижестепени судови да су се околности на страни тужиле измениле и да захтевају повећано учешће туженог у њеном законском издржавању, али под условима да тужени за то има могућности у складу са чланом 160. став 3. Породичног закона. У односу на време доношења претходне одлуке тужени је сада разведен, малолетна деца из трећег брака су поверена њему на самостално вршење родитељског права, њихова мајка која месечно зарађује око 41.000,00 динара и поседује некретнину веће вредности у издржавању двоје малолетне деце учествује са 3.000,00 динара и даље станује са децом и туженим у истом стану. Тужени сада прима социјалну помоћ од 10.156,00 динара, здрав је и способан за рад, а својој супрузи из трећег брака, са којом се у међувремену развео, је 2015. године за куповину стана позајмио 35.000 евра са роком отплате од 20 година. Ценећи наведене околности на страни туженог правилно су закључили нижестепени судови да је он у могућности да повећа своје учешће у законском издржавању тужиле и то за износ како је то одређено нижестепеним пресудама. Тиме он неће угрозити сопствену егзистенцију јер је она обезбеђена примањем социјалне помоћи, а неће угрозити ни његово учешће у издржавању двоје малолетне деце с обзиром да и даље живи у заједничком домаћинству са њиховом мајком и да је очигледно да у издржавању малолетне деце њихова мајка учествује са претежним делом. Тужени је рођен ... године, по занимању је грађевински техничар, већ је наведено да је здрав и способан за рад, па из тога проистиче да је он у могућности да остварује зараду што доказује и чињенице да је поседовао уштеђевину од 35.000 евра.

Код чињенице да су потребе тужиле утврђене испод минималне суме издржавања јасно је да ће и она морати да учествује у обезбеђивању средстава за сопствено издржавање па је отуда неосновано наведено у ревизији да је та околност занемарена. Такође, не стоји тврдња туженог да је он обезбедио простор за становање тужиле и њеној мајци, јер се ради о објектима који су у својини његових родитеља. Како се ни осталим наводима из ревизије не доводи у сумњу правилност нижестепених одлука, одлучено је као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа судија
Лидија Ђукић, с.р.**